

הקדמת העורכים

בשני העשורים האחרונים היינו עדים לתמורות מפליגות בעולמם ובתפקודם של הארגונים ללא כוונת רווח, הנמנים עם מגזר הארגונים הידוע כ"מגזר השלישי": הם גדלו מאוד במספרם ובהיקף פעילותם במגוון רחב של נושאים ותחומים. כמו־כן גדלה מאוד עוצמתם בהשוואה למגזרים האחרים, כגון זה הממשלתי וזה הפרטי שלמטרות רווח. התפתחויות אלה נלמדו ונחקרו במוסדות מחקר ובידי חוקרים הן באקדמיה והן מחוצה לה. ממצאי המחקרים ומסקנותיהם ראו אור בכתבי־עת אשר עניינם העיקרי הוא הארגונים ללא כוונת רווח. לצד אלה נפתחו תוכניות לימוד במסגרת האוניברסיטאות וגם מחוצה להן, שתכליתן לפתח את הידע העיוני והאמפירי לצד הקניית כלים לחשיבה שיטתית ואנליטית יותר על תפקוד הארגונים, ומיומנויות לניהול איכותי יותר שלהם. גם בישראל אנו עדים לגידול של ממש הן במספר ובהיקף פעילותם של ארגונים אלה והן במחקר המתחקה אחר שורה ארוכה של נושאים העולים מתוך ההקשרים השונים שבמסגרתם הם פועלים. גם מספרן של תוכניות הלימוד האקדמיות גדל בשנים האחרונות בישראל. כמו־כן גדלה ההתעניינות מצד גורמים אזרחיים בתרומתם לחברה.

התפתחויות אלה, ועבודות שנעשו בארץ, המריצו אותנו להציע את הבמה של "ביטחון סוציאלי" לפרסום עבודות אלה. את המאמרים כתבו חוקרים בארץ ובעולם המכירים את המציאות בארץ, שיש להם ראייה רחבה והשוואתית של פעילות הארגונים בפרספקטיבה בינלאומית.

אך בטרם נפנה להצגת המסרים המרכזיים של המאמרים, רצוננו להתייחס למספר נושאים הקשורים לתפקוד הארגונים על רקע של תמורות שונות המתרחשות בסביבות שהם פועלים בהן.

ראשית, אשר ליחסי־הגומלין של הארגונים עם הממשלה – יחסי הממשלה והארגונים ללא כוונת רווח נלמדו מהיבטים שונים. במיוחד נלמד הצורך בהגדרה מחדש של תפקידי הממשלה לעומת אלה של הארגונים הלא־ממשלתיים. כל זאת, על רקע המגמות לפיהן הממשלות בארצות המערב וגם בישראל מבקשות להקטין את חלקן בהספקת השירותים תוך העברת האחריות לארגונים הלא־ממשלתיים. תפקידי הממשלה, לאור שינויים אלה, מתמקדים בקביעת המדיניות, התווייתה, מימון השירותים וגם בפיקוח, בבקרה ובמעקב אחר פעילות הארגונים האחראים, על־פי חלוקת עבודה זו, להספקת השירותים. אין ספק, ששינוי זה מחייב היערכות מתאימה הן בממשלה והן בארגונים, במיוחד לאור השתלטות "התרבות החוזית" (contract culture) על יחסים אלה. המצב החדש חייב גם התייחסות לטיב היחסים ולצורות ההתקשרות בין הממשלה

ובין הארגונים ללא כוונת רווח. ואכן, חוקרים שונים, שלמדו את הנושא, מציעים דפוסי פעילות מגוונים הנעים על רצף הנמשך משיתוף פעולה עד תחרות וקונפליקט בין שחקנים אלה (ראו עבודותיהם של; Najam, 2001; Kendall, 2000; Coston, 1998; Plowden, 2003; Young, 1999, Young, 2000).

למרות התקדמות זו, ולמרות ניסיונות של חוקרים אחדים ללמוד ולהבין את מדיניות הממשלה כלפי הארגונים ללא כוונת רווח, טרם הובהרה סוגיה זו בצורה ראויה. הרושם הוא, שממשלות נמנעות, אם במכוון ואם לא במכוון, להגדיר באופן ברור את המדיניות שלהן כלפי הארגונים הנמנים עם המגזר השלישי. מה שברור הוא, שהן מבקשות להשתמש בהם כאמצעים להספקת שירותים, אך פחות מדיי מתייחסים אליהם כאל גופים המייצגים אינטרסים אחרים, כמו אלה של החברה האזרחית. באופן מודע או לא מודע, הארגונים האלה מהווים גורמים בולמים בין הממשלה ובין האזרחים. הממשלה עושה בהם שימוש תועלתני, שמטרתו להקטין את החיכוך בינה ובין האזרחים, והארגונים החפצים חיים משחקים לידי הממשלה. בכך הם חוטאים לשליחות שלהם כמייצגי החברה האזרחית.

יתרה מזאת, עיון ביחסי הממשלה והארגונים מלמד גם על הדרך המניפולטיבית שהממשלה נוקטת ביחסה כלפי הארגונים. מחד גיסא הם משמשים זרוע ארוכה של הממשלה להספקת שירותים, אך מאידך גיסא הממשלה מתעלמת מן הצורך להכיר בהם כמייצגים של אוכלוסיות חלשות, מוחלשות ומודרות. כל אימת שפעילות הארגונים סוטה מן המשימה של הספקת השירותים לכיוון האזרחי, הממשלה יודעת כיצד לטפל בהם, לעקר את פעילותם, לפורר את החזית שלהם ולהביא להחלשתם. אלה, מן הראוי היה, שיבינו, שתלות הממשלה בהם איננה פחותה מתלותם שלהם בה. במצב של הישענות גוברת של הממשלה על הארגונים לצורך הספקת השירותים אנו עדים לתהליך של מהפך העוצמה, לפיו העוצמה היחסית של הארגונים גדלה והולכת. לפיכך אל להם להיכנע לממשלה ולוותר על חלק חשוב של האידיאולוגיה ושל מערכת הערכים שלהם. סדרהיום האזרחי חשוב לא פחות מהספקת השירותים ואל להם, לארגונים, לוותר עליו בגלל הרצון להבטיח את קיומם.

שנית, אשר לתפקידים ה"פוליטיים" ולתפקידי הסינגור של הארגונים ללא כוונת רווח, הכוונה היא לניסיון להשפיע על החלטות ממשלתיות או מוסדיות כדי לקדם מטרה או אינטרס קולקטיבי (Boris & Mosher-Willians, 1998; Jenkins, 1987). מדובר בפעילות הכוללת ניסיונות המכוונים לשינוי מדיניות ופרקטיקות קיימות או עתידיות, עבור לקוח בודד או קבוצת לקוחות (Ezell, 2001). ממצאי מחקרים, שרובם נערכו בחוץ-לארץ (בארצות-הברית, באנגליה ובארצות מערב אירופה), מלמדים על מספר קטן של ארגונים ללא כוונת רווח המייעדים את עצמם לפעילויות אלה, וגם על עוצמת פעילות נמוכה למדי בתחומים אלה. לתפקידים הפוליטיים, על-פי ההגדרה

המוצעת, יש קשר הדוק עם חולשתם בבניית חברה אזרחית איתנה וערכית מול הממסד הממשלתי. זאת ועוד, למרות הגידול בהיקף הכולל של פעילותם בהספקת שירותים, לא ברור מהו חלקם ומהי השפעתם על עיצוב המדיניות החברתית והאזרחית ומהי תרומתם לקביעת סדר-היום החברתי. לטעמנו, בעיות של מצוקה עמוקה, אי-השוויון החברתי והמעמדי המתרחב בהתמדה, גידול בשיעורי העוני ובמספר הילדים ובני הנוער הנמצאים בסיכון ובמצוקה, צרכים של אוכלוסייה זקנה התובעת מענים אפקטיביים כדי להבטיח לה איכות חיים, בעיות של אלימות בקרב בני נוער ומתבגרים, כמו גם עלייה של ממש בשימוש בסמים ובאלכוהול בקרב בני נוער ואוכלוסיות המוגדרות כאוכלוסיות מיעוט, אלימות במשפחה, בריאות הציבור, דיור ושיכון, אבטלה מתמשכת ובעיות אחרות לא תבואנה על פתרון ורק ממילוי הפונקציה של הספקת השירותים העדרם של הארגונים מן הזירות, שבהן מתקבלות ההכרעות שיש להן השפעה על עיצוב פני החברה בישראל, פוגע בשליחותם האידיאולוגית והערכית. הספקת שירותים בלבד איננה יכולה לשנות את מצב הדברים, אם כי היא יכולה להבטיח את קיומם של הארגונים המעדיפים אותה על-פני הפעילות הפוליטית. הראשונה מבטיחה להם את המשאבים ותוצאותיה נראות בטווחי זמן קצרים, ואילו פעילות פוליטית דורשת ידע, מיומנויות מתאימות, סבלנות, סובלנות ואורך-רוח כאשר תוצאות הפעילות אינן ניכרות ואינן נראות בטווח הקצר. יחד עם זאת, על הארגונים להבין, שאם ייפקד מקומם והם לא יהיו חלק ממשחק הכוחות והאינטרסים, שבו נקבעים מהלכים שיש להם השפעה על עיצוב המדיניות החברתית, תיפגע גם יכולתם לספק את השירותים ולקוחותיהם ייצאו נפסדים. אם הארגונים ללא כוונת רווח חפצים בשינויים חברתיים, עליהם להיות מעורבים יותר בתהליכים המתוארים כאן ולשכלל את הכלים שיאפשרו להם להיות מעורבים ולהשפיע באופן חזק יותר על מדיניות הממשלה.

נושא זה קיבל רק מעט תשומת לב במחקר וטוב יעשו חוקרי הארגונים ללא כוונת רווח אם יפנו חלק ממאמצי המחקר שלהם לתחום חשוב זה.

שלישית, אשר לזהותם של הארגונים ללא כוונת רווח – זהות ארגונית מתייחסת לתכונות ולאופי המיוחד של ארגונים שהם מרכזיים בחייהם ומתמשכים על-פני זמן. הזהות מגדירה את הייחודיות של הארגון בהספקת שירותים ומוצרים וגם את היכולת הייחודית שלו בבניית התשתית והכשרים המבניים, התהליכיים והאנושיים. לזהות הארגונית יש השפעה על כיווני הפעולה האסטרטגיים של הארגון ועל יצירת תרבות ארגונית תומכת במימוש החזון הארגוני, האידיאולוגיה המוצהרת, המטרות והיעדים (Albert & Whetten, 1985; Young, 2001).

מי שבוחן את הזהות של הארגונים ללא כוונת רווח לומד, שחלו בה שינויים מפליגים, עד כדי טשטושה. בין הגורמים העיקריים המשפיעים על תהליך זה נציין את התלות הגבוהה יחסית שלהם במימון הממשלתי, ואת המאמצים להידמות

לארגונים עסקיים החודרים לתחומי שירות ששלטו בהם בעבר הארגונים ללא כוונת רווח.

התלות במימון הממשלתי מאפשרת לממשלה להפעיל את כוחה והשפעתה על התנהגות הארגונים. כוחו הכופה של הממסד הממשלתי יוצר מעין "כלוב ברזל" של כללי התנהגות, נהלים וחוקים, המגביל את עצמאות הארגונים, המבקשים להשיג "איומורפיזם מבני" וקונפורמיות עם הממסד שיבטיחו את הישרדותם. התוצאה היא אובדן האוטונומיה הארגונית וכניעה לתכתיבי הממסד בכל הנוגע לדרך ההתנהגות, הטיב והכמות של השירותים, סוג התוכניות ודרכי הפעולה. יתירה מזו, לא אחת נמצא, שמשרדי הממשלה המממנים את השירותים נוטים להתערב בניהול הפנימי של הארגונים באמצעות קביעת המאפיינים והתכונות של כוח האדם, המקצועי והמינהלי, בארגונים עצמם. לא אחת נמצאה אצל קובעי המדיניות הציבורית ומקבלי ההחלטות בממסד הממשלתי כוונה לקבוע את טווחי הפיקוח והשליטה של הדרג הניהולי בארגונים, ולהכתיב להם את תוכניות ההדרכה וההכשרה המקצועית. כל אלה מלמדים על התערבות בחיים הפנימיים של הארגונים ועל יצירת תרבות ארגונית המאפיינת את הסוכנות הממשלתית, אך המנוגדת לאידיאולוגיה, לערכים ולתרבות המיוחדת של הארגונים ללא כוונת רווח (Davis-Smith & Hedley, 1993; Deakin, 1996; Schmid, 2001).

גם לניסיון להידמות לארגונים העסקיים ולמאמצים להתחרות אתם יש השפעה מכרעת על טשטוש הזהות הארגונית. השפעה זו היא תוצאה של "האיומורפיזם המימטי", שמשמעותו ניסיון לחקות את דרכי הפעולה וההתנהלות של המגזר העסקי בדרך של יבוא והטמעה של טכניקות שירות ועבודה המאפיינים מגזר זה. ההתנהגות של הארגונים ללא כוונת רווח נעשית יותר עסקית ויותר ממוסחרת, שכן בתנאים של מחסור במשאבים, והצורך להיאבק על השגתם, יש צורך בפעילות אגרסיבית ויוזמת, המתמקדת גם בשיווק מתוחכם ויעיל יותר של השירותים.

כמו־כן יש צורך בהסתכלות מעמיקה יותר על ניהול הכספים, תקציב רצינולי של פעילויות ותוכניות, תמחור השירותים תוך בדיקת עלותם ופיתוח מערך של יחסי ציבור המיועד למצב את הארגונים ללא כוונת רווח מול הארגונים הפרטיים למטרות רווח. אלה בוודאי משפיעים על תפיסת השליחות החברתית שלהם, על האידיאולוגיה ועל מערכת הערכים, שהיא הבסיס לפעילותם (ביטוי לכך ימצא הקורא במאמרו של דניס יאנג המובא בחוברת זו).

הארגונים לומדים זה על זה, מאמצים טכנולוגיות ושיטות עבודה דומות ונעשים דומים זה לזה (Billis & Glennerster, 1998; Clarke & Estes, 1992).

התוצאה של תהליכים אלה היא יצירת סוג של ארגון, שהוא מעין יצור כלאיים, הממזג תכונות של ארגון ממשלתי (ביורוקרטי, פורמלי, שמרני) עם תכונות של ארגון

עסקי (יעיל, מחדש, יוזם ומתאים עצמו לתמורות בסביבה החיצונית). תהליכים אלה מעלים גם את הצורך לחשוב מחדש על המגזר השלישי, על ההגדרות המיוחסות לו, שליחותו, גבולותיו ויחסי־הגומלין שלו עם המגזרים האחרים (Ben-Ner, 2002). ההטרונגניות והשונות הרבה בין טיפוסי הארגונים מעלה שאלות תיאורטיות ומעשיות באשר להגדרות ולתפיסות השונות המתארות, מנתחות ומעריכות את מקומו של המגזר השלישי ותפקידיו. ההתייחסות התיאורטית הלא־מבחינה בין סוגי הארגונים השונים – ארגוני "שורשי הדשא" (grass-roots organizations) לעומת ארגונים ותיקים, פורמליים וממוסדים, ארגונים המספקים שירותים חברתיים לעומת ארגונים שעיקר פעילותם מכוונת להשפעה על מדיניות, ארגוני דת לעומת ארגונים חילוניים, ארגוני צדקה לעומת ארגוני ספורט, קבוצות לעזרה עצמית לעומת מוסדות רשמיים של המדינה המספקים שירותי תמיכה לאוכלוסיות במצוקה – דורשת הערכה מחדש של אוכלוסיות המגזר השלישי. ההטרונגניות והדיפרנציאליות בין הארגונים מלמדת על העושר הרב הטמון בשדה הפעילות שלהם, אך ההסברים התיאורטיים לקיומם ולפעילותם דורשים חשיבה מחדשת באשר לטיפולוגיה ולסיווגים הקיימים בספרות. הגומחה שהארגונים פועלים בה גדלה מאוד ואף שינתה את צורתה בעקבות הגידול הרב במספר הארגונים המגדירים את עצמם כשלישיים למגזר, והן כתוצאה מן הטשטוש שהתרחש בגבולות הארגונים וזהותם. בנוסף לכך נראה, שחלק מן התיאוריות המסבירות את הופעתם וצמיחתם של הארגונים האלה אינן מספקות את ההסברים המלאים לקיומם. תהליכים של גלובליזציה, מהפכת המידע, טכנולוגיות מתקדמות של תקשורת, תמורות בהרכבו ובאיכותו של הגורם האנושי ותהליכים אחרים מחייבים התייחסות תיאורטית חדשה להסברת התופעה של המגזר השלישי.

החוברת שלפנינו מכנסת יחד מאמרים פרי עטם של חוקרים המתחקים כל העת אחר ההתפתחויות בתחום המגזר השלישי. הם מנסים להתמודד עם האתגרים האינטלקטואליים והתיאורטיים שתחום מעניין זה מציב בפנינו.

את המאמר הראשון בשורת המאמרים כתב יחזקאל הזנפלד, והוא עוסק בתמורות המתרחשות במדינת הרווחה. המחבר מנתח את תפקידם של הארגונים ללא כוונת רווח על רקע תמורות אלה ומדגיש את השפעת הממשלה על עיצוב שוק השירותים החברתיים. לטענתו, הממשלה יכולה להשתמש בהסדרים חוקתיים ומבניים שונים, כמו גם בייזום ובהפעלת תוכניות שירות שונות, כדי להשפיע על מבנה שוק זה.

המאמר השני הוא פרי עטו של דניס יאנג. המחבר מנתח את תפקידי הארגונים ללא כוונת רווח על רקע המתח המבני הקיים בין המטרה והיעוד של ארגונים אלה ובין מאפייני השוק שהם פועלים במסגרתו. המחבר מדגיש את הקושי הנובע מכך לאור העובדה, שייתכן שהחלטות העשויות להשיג תוצאות מירביות מבחינת היעוד תהיינה שונות מהחלטות המועילות לארגונים במונחים כספיים טהורים. עקב כך נדרשים מנהלי

ארגונים ללא כוונת רווח לקבל מגוון של החלטות הכרוכות בשקלול תמורות בין פעולות הנובעות מייעודו של הארגון ובין פעולות המניבות גמול כספי. המאמר השלישי הוא משל יוסי כורזים, שלוה ליבוביץ והלל שמיד. נדונים בו הלקחים המרכזיים הנלמדים מתהליך ההפרטה החלקית של שירותי האומנה בישראל בתום ארבע שנות הפעלה. המאמר מציג את התוצאות הראשוניות של ההפרטה באשר לגיוס משפחות אומנה, הדרכה והנחיה מקצועית, פיתוח יוזמות חדשות בתהליכי הטיפול הפרטניים והקבוצתיים, ייזום פעילויות משותפות למשפחות ולילדים ופיתוח מומחיות בסוגי אומנה ייחודיים. המאמר מנתח דילמות מקצועיות, ארגוניות, מבניות ואתיות הנובעות מתהליך ההפרטה ומיחסי-הגומלין המתפתחים בין הממשלה ובין העמותות העוסקות באומנה.

המאמר הרביעי נכתב בידי אורי ינאי, המתאר את הניסיונות להקמתם של מקלטי נשים בישראל. השירות נוסד ביוזמה וולונטרית ואומץ לאחר מכן בידי הממסד הממשלתי. הקמת כל אחד מן המקלטים התאפשרה, לדעת המחבר, הודות ליוזמתן של קבוצות נשים בעלות תודעה פמיניסטית, שייסדו שירות זה. הביקוש לשירות שמדובר בו מלמד על בעיה חברתית שהחברה הישראלית בחרה להתעלם ממנה, והוכיח לרשויות המדינה את הצורך בקיום המקלטים ובהשתתפות במימונם ואת ההכרח להקים מקלטים נוספים.

המאמר החמישי, משל סטפאני בודי ורם כנען, דן בתפקידם של ספקי שירותים חברתיים בעלי רקע דתי בהרחבת תהליך ההפרטה של שירותים אלה בארצות-הברית. בהתבסס על מחקר אורך המחברים מתארים את מערכת הרווחה האמריקנית ומצביעים על הגידול הרב בהספקת שירותים חברתיים ושירותי אנוש באמצעות ארגוני דת. כל זאת בהתבסס על חוק פדרלי (Charitable Choice), המעודד הסדרים בין המגזר הציבורי לארגונים ללא כוונת רווח במגזר הפרטי, בלי להפלות לרעה ארגוני דת. המחברים מנתחים את היערכות ארגוני הדת להספקת השירותים כקבלנים של הממשלה תוך שמירה על אופיים הדתי, ואת הבעיות המרכזיות בתהליך ההתקשרות והשפעתן על השירותים המסופקים לקהלי יעד שונים.

המאמר השישי, שנכתב בידי אסתר יקוביץ ויוסי קטן, מבקש לבדוק את קיומם של המאפיינים הייחודיים של ארגונים וולונטריים בעמותות למען הזקן. המחברים מציגים ממצאי מחקר שהתחקה אחר פעילותן של העמותות למען הזקן בשורה של תחומים: מקור היוזמה להקמת העמותות, מקורות המימון, מטרות ויעדים, סוגי השירותים, מספר החברים והמתנדבים, קריטריונים בבחירת חברי הנהלה וממצאים אחרים. בהתבסס על ממצאים אלה המחברים מבקשים ללמוד על מידת קיומם של מאפיינים ייחודיים של ארגונים וולונטריים, כגון פעילות ללא כוונת רווח, פיתוח שירותים חדשים, שליחות חברתית ותכונות אחרות בעמותות למען הזקן.

את המאמר השביעי כתב ניסן לימור והוא מוקדש לסוגיית הרגולציה והפיקוח על ארגוני המגזר השלישי. המחבר מגדיר את הרגולציה, תפקידיה וגבולותיה וכן את ההשתמעויות הנובעות ממנה לארגונים הנמנים עם המגזר השלישי. הוא מבליט את תפקידי הפיקוח והבקרה שהם קריטיים ביותר במערכת היחסים בין המגזר השלישי ובין מוסדות הממשלה, שהם הרגולטורים העיקריים המופקדים על תהליכי ההרשאה של ארגוני המגזר השלישי. בהתבסס על העקרונות והדילמות המלוות את סוגיית הרגולציה והפיקוח, המחבר מתאר את המצב בישראל, את תהליך האקדמיטציה ואת שיתוף הפעולה בין הממשלה ובין ארגוני המגזר השלישי בתחום הפיקוח.

מיכל בר והלל שמיד

בית-הספר לעבודה סוציאלית ורווחה חברתית ע"ש פאול ברוואלד,

האוניברסיטה העברית בירושלים

ביבליוגרפיה

- Albert, S. & Whetten, D. (1985). Organizational identity. *Research in Organizational Behavior*, 7, 263-295.
- Ben-Ner, A. (2002). The shifting boundaries of the mixed economy and the future of the nonprofit sector. *Annals of Public and Cooperative Economics*, 73(1), 5-40.
- Billis, D. & Glennerster, H. (1998). Human services and the voluntary sector: Towards a theory of comparative advantage. *Journal of Social Policy*, 27(1), 79-98.
- Boris, E.T. & Mosher-Williams, R. (1998). Nonprofit advocacy organizations: Assessing the definitions, classifications and data. *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*, 27(4), 488-506.
- Clarke, L., & Estes, C.E. (1992). Sociological and economic theories of markets and nonprofits: Evidence from home health organizations. *American Journal of Sociology*, 97, 945-969.
- Coston, J.M. (1998). A model and typology of government-ngo relationships. *NonProfit and Voluntary Sector Quarterly*, 27(3), 358-382.
- Davis-Smith, J. & Hedley, R. (1993). *Volunteering and the contract culture*. Berkhamsted, U.K.: Volunteer center.
- Deakin, N. (1996). What does contracting do to users? In Billis, D. & Harris, M. (Eds.). *Voluntary agencies. Challenges of organization and management* (pp. 113-129). London: Macmillan.
- Ezell, M. (2001). *Advocacy in the human services*. Belmont: Thomson Learning.
- Jenkins, J.C. (1987). NonProfit organization and policy advocacy. In: Powell, W.W.

- (Ed), *The nonprofit sector: A research handbook* (pp. 296-318). New Haven, Conn.: Yale University Press
- Kendall, J. (2000). The mainstreaming of the third sector into public policy in England in the late 1990s: Whys and wherefores. *Policy and Politics*, 28(4), 541-562.
- Najam, A.(2000). The four c's of third sector-government relations: Cooperation, confrontation, complementarity, and co-optation. *Nonprofit Management and Leadership*, 10(4): 375-397.
- Plowden, W. (2003). Attempts to regulate relationships between government and the voluntary sector in England. *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*, 32(3), 415-438.
- Schmid, H. (2001). Evaluating the impact of legal change on nonprofit and for-profit organization: The case of the Israeli long-term care insurance law. *Public Management Review*, 3(2), 167-189.
- Young, D.R. (1999). Complementary, supplementary or adversarial: A theoretical and historical examination of government-nonprofit relations in the U.S. In Boris, E.T. & Steurele, C.E. (Eds.). *Government and nonprofit organizations: The challenges of civil society*. Washington, D.C.: The Urban Institute.
- Young, D.R. (2000). Alternative models of government-nonprofit sector relations: Theoretical and international perspectives. *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*, 29(1), 149-172.
- Young, D.R. (2001). Organizational identity in nonprofit organizations: Strategic and structural implications. *Nonprofit Management & Leadership*, 12(2), 139-157.